

Socha

Sto zvířat

Probudil se ráno v posteli
vedle bílý sochy kamenný
vzpomínal, byl trochu nervózní
za oknem dvě slunce svítily

Bolela ho hlava, nechápal
cizí socha, jemnej bílej prach
dole v parku prázdněj sokl stál
večer o tom bude v novinách

A přitom myslel, když šel parkem
že potkal krásnou holku
úplně slyšel její boty
klapaly na druhou dobu

Vstal a čekal, až se uklidní
pořád ještě byla v posteli
četla knihu, oba mlčeli
mlčeli i potom kolik dní